

Sedat Veyis 1950 “Köy Davaları”, *Sivas Hakikat Gazetesi*, 21 Şubat, Sayı 348, 3-4.

KÖY DAVALARI:

(BİZİM KÖY)

İsimli Eserin düşündürdükleri.

Yazan. Sedat Veyis

Atatürkün (Türk milletinin hakiki efendisi köylüdür) sözü, yerli yersiz gevelene gevelene artık sakızlanmış, hayatiyet ve hakkaniyetini çoktan kaybetmiştir. Biribirimizi aldatmayalım. Hakikat, devasa bir hakikattir. Nutuk kesmeye, parlak parlak laf etmeye lüzum yok!

Bizde; Türk köyünü ve köylüsünü anlatmak maksadıyla bazı eserler yazılmıştır. Bunlar arasında Yakup Kadri'nin "Yaban", Reşat Emisin "Toprak Kokusu", en belli başlılarıdır. Bunların ilki, milli mücadele yıl larında sonra yazılmış, diğeri; Çukurovadaki hayat—memat kavgasını bitaraf bir şekilde anlatmaya çalışılmış ve bir haylide muvaffak olunmuştur. Ancak bizlere hakiki Türk köyünü hakiki çehresiyle vermek ten uzak kalmışlardır.

Yine bazı hikayecilerimiz, köyü anlatmak için kalemlerine sarılmışlar; İstanbulda bir sazlı içkili gazinoda şarabın verdiği sermeste içinde köye ait hikayeler çiziktirmeye başlamışlar; fakat böyle bir şeyin iğne ile kuyu kazmak gibi bir şey olduğunu hemencecik anlamışlar ve kalemleri sahtihda kalıp, kendileride hayal kırıklığına uğramışlardır.

Türk köyünü ve köylüsünü bütün çıplaklığı ile ortaya seren eser; bizi, hakiki Türk köyü ile yüz yüze getirdi ve mübarek Türk köylüsünün önünde bizi af dilemeye mecbur etti.

Henüz 18 yaşında ki, bir köy öğretmenin kaleme aldığı "BİZİM KÖY", dört başı memur bir eserden ziyade, sıhhat ve panclarlaşmış yavaş yavaş patlayan

bir tokattır, biriyantinli saçlarımızın döküldüğü alınımıza vurulan koskoca bir damgadır.

Köylü! Şişirme kitaplar da, konferans salonlarında yemyeşil buz gibi soğuksulu, en modern tarım aletleriyle mücahhez çobanlı, kavallı, yağlı yumurtalı, ballı, kaymaklı köylü! Birde madalyanın ters tarafı var: tezек, bit, hastalık, açlık, taassup, pislik ve bitmez tükenmez bir çile! İşte Mahmud Makalın köyü!

Mahmut Makal! Bu idealist ve çalışkan köy çocuğu eserinde bizi acındırmaya, merhame te getirmeye çalışmamış sadece; bize şimdiye kadar pembe adeseli göz lüklerin arkasından gösterilen köyü tek mil vuzhuyla şuurlaştırmaya özenmiştir. O kitabında hakiki bir fotoğrafçı tizliği ile objektifi muhtelif noktalara tevcih ederek bazı enstanteler tespit etmiştir ki, hepsi canlıdır, hepsi en küçük teferruatına kadar objektifin tesir sahasından kaçmamıştır. O, bu eseriyle köyle şehir arasında çekilen kalın perdenin bir ucunu kaldırarak bizim hayretten koskoca olan gözlerimizinn önüne sermiştir. O, köyünün öğretmeni olması hasabiyle en büyük fe laketlere cesaretle göğüs germesini bilmiş, idealinden ve azminden

Devamı 4 de

